

ZVON

www.zvon.info

červenec - srpen/july - august
2016

časopis krajanské rodiny v New Yorku

Papež František navštívil Klášter Khofr Virap - Arménie, v pozadí hora Ararat

Kresťanská spiritualita a mníšske hnutie

Kartuziáni

MV

Považovaný za najprísnejšiu rehoľu v Cirkvi, kartuziánsky rád bol založený v roku 1084 svätým Brunom v Kartuziánskych vrchoch vo francúzskych Alpách, odkiaľ pochádza aj ich názov. Kartuziáni sú kontemplatívny rád, ktorý však priamo nestavia na benediktínskej tradícii a Reguli. Po Brunovi nezostali takmer žiadne písomnosti a až piaty prior Veľkej Kartúzy – materského kláštora kartuziánov, spísal ich prvé Stanovy. Dovtedy mnísi nasledovali príklad sv. Bruna a jeho žiakov.

Kartuziánski mnísi sú povolaní k neustálej modlitbe, životu v Božej prítomnosti a dialógu s Ním, a to v tichu a samote. Ovocím tohto života je sloboda, pokoj a radosť. Mnísi žijú oddelene každý vo svojom domčeku s malou záhradkou. Každý má pridelenú prácu, pričom kňazi majú viac povinných modlitieb ako bratia, ktorí majú viac manuálnej práce. Väčšinu času trávajú mnísi vo svojom domčeku alebo v dielnach. Mnísi sa medzi sebou rozprávajú len v nedeľu poobede počas rekreácie a raz do týždňa počas spoločných vychádzok do hôr, zväčša vo dvojiciach.

Zaujímavou a tiež pomerne jedinečnou črtou kartuziánskej spirituality je nočná modlitba. Mnísi vstávajú o 23:30 (spať sa chodí o 19:30) najprv na súkromnú modlitbu v cele, po ktorej nasledujú spoločné ranné chvály krátko po polnoci a potom znova spánok. Samozrejmosťou je každodenná spoločná svätá omša a liturgia hodín, z ktorej sa však stretávajú len na ranné chvály v noci a večpery (večernú modlitbu žaltára). Pôst je takisto súčasťou života mníchov v duchu pokánia – kartuziáni vôbec nejedia mäso a počas pôstneho obdobia jedia len raz denne.

Kartuziánsky život fascinuje mnohých, hoci zaiste nie každý má od Boha dar povolania k takémuto životu. Motto kartuziánov „*Stat crux dum volvitur orbis*“, v preklade „Križ stojí, zatiaľčo svet sa točí“ vystihuje, že centrom všetkého je Kristus a všetko „sa točí“ okolo Neho. Týmto sa môžeme nechať aj my inšpirovať od kartuziánov – snažiť sa žiť

v Božej prítomnosti uprostred tohto sveta, v ktorom sme zavalení každodennými povinnosťami, starosťami a množstvom informácií. Nestrať z dohľadu Krista, ktorý je alfou i omegou, začiatkom aj koncom, nemenný milujúci Boh, ktorý k nám hovorí aj cez zdanlivo obyčajné a malé veci v našich životoch. Svet okolo nás sa môže meniť k lepšiemu či horšiemu, technologický pokrok a veda napredujú, verejná mienka a názory v spoločnosti sa menia možno ešte častejšie ale Ježiš je ten istý včera, dnes a naveky.

Dnes má kartuziánsky rád 20 mužských a 5 ženských kláštorov, v ktorých žije 370 mníchov a 75 mnišok. Odporučil by som navštíviť múzeum na Červenom kláštore v slovenských Pieninách, kde môžete navštíviť expozíciu bývalého kartuziánskeho kláštora. Takisto sa môžete pokochať pohľadom na jediný kartuziánsky kláštor v USA, ktorým je kláštor Premenenia Pána pod horou Equinox na juhu štátu Vermont, dnu do kláštora ani do jeho bezprostrednej blízkosti sa však nedostanete. Keď sa však vyberiete na vrchol Equinoxu je na tento kláštor pekný pohľad a môžete si tiež kúpiť niektoré suveníry vyrobené mníchmi v obchode pod Equinoxom. Taktiež by som odporučil pozrieť si unikátny nemecký dokument „*Into great silence*“, ktorý bol natočený vo Veľkej Kartúze. Autor dokumentu čakal na povolenie natáčať v kláštore celých 16 rokov.

Červený kláštor - Slovensko

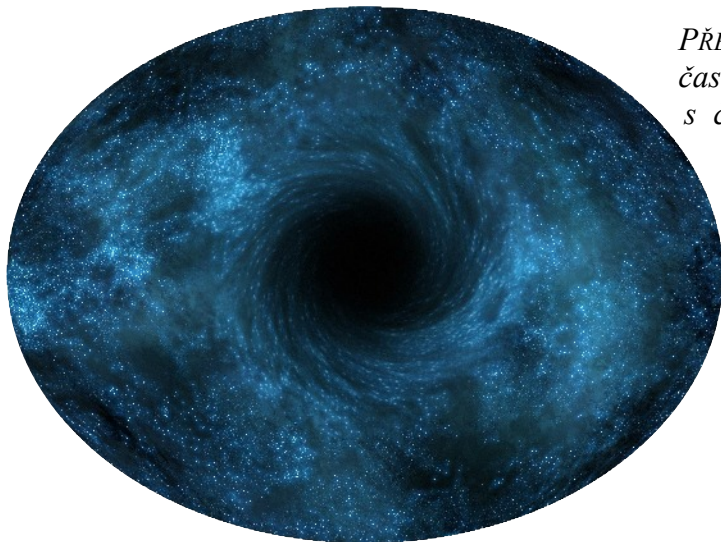

ZAJÍMAVOU A POUČNOU expozici o vzniku vesmíru můžete najít v muzeu “Natural History” na Manhattanu. Snad nejzáhadněji zůstává tajemství a existence tak zvaných černých děr. Hvězda na konci svého života se zhroutí do černé díry a nic nemůže uniknout z tohoto prostoru - ani světlo. Tudíž nemůžeme vidět nic.

Podle obecné relativity nemůže žádná hmota ani informace proudit z nitra černé díry k vnějšímu pozorovateli. Například není možné získat žádnou její část ani odražené světlo vyslané z vnějšího zdroje či jakoukoli informaci o hmotě, která vstoupila do černé díry.

Mám za to moji milí přátelé, že každý lidský život je takovou hvězdou. Některá svítí hodně, některá málo. Některá hvězda má hodně planet, které krouží kolem ní a cítí se bezpečně v její blízkosti. Ale pravdou je a zůstane - každá hvězda byť sebevětší se jednou zhroutí a my neuvidíme nic. Jenom ta černá díra zůstane a možná pár fotek.

Ale teď bych rád vstoupil do oblasti jedné skutečnosti, která byla objevena zhruba před dvěma tisíci lety. Jistý člověk nejen předpověděl ale také dokázal, že je možné získat informaci z černé díry každého člověka - tedy z jeho konce po smrti. Nepotřebujeme k tomu silné dalekohledy ani matematiku a fyziku. Je však zapotřebí zapojit duchovní síly a rozum abychom zachytili signály Boží prozřetelnosti a lásky v našem osobním životě. Je zapotřebí poznat hvězdu první velikosti - Ježíše Krista. Tato hvězda také prožila zdánlivý propad do černé díry smrti - ale protože Ježíš je zároveň Bůh, překonal vše co člověka nenávratně spojuje s černou dírou. Naše budoucnost není moc probádána ale máme spolehlivé informace od Ježíše Krista.

*PŘEJI VÁM HEZKÝ
čas strávený
s časopisem ZVON
Fr. Antonín.*

Horlivost, ne fanatismus

Zatímco horlivost se zaměřuje na Boha, fanatismus se soustředí pouze na něco, co se Boha týká, ale ne přímo na něj. Člověk může být například fanaticky oddaný Zákonu, jako byli zélóti nebo farizejové. Představme si, například, že se rozhodnu věnovat každý den půlhodinu četbě Písma svatého. Z nějakého důvodu se mi to dnes nepodaří a já svůj závazek nesplním. Začne mě proto hryzat svědomí a jedinou možností, jak ho uklidnit, je věnovat na druhý den četbě celou hodinu. Když na něčem takto lpím, je to fanatismus. A může se jednat i o věc ve své podstatě dobrou, na které si ale vytvářím závislost.

Fanatismus způsobuje, že u všech lidí očekávám stejné vidění a nejsem schopný přijmout, že se mnou někdo může nesouhlasit. Při volbě životního stylu se mohou stát fanatickým, když očekávám, že všichni budou žít tak jako já. Lidé v duchovních hnutích, například neokatechumeni či charismastici, se zase snadno mohou stát fanaticky, pokud svou spiritualitu považují za jediný způsob, jak se přiblížit Bohu. Někteří křesťané, kteří prošli obnovou v Duchu, se občas nejsou schopni modlit společně s těmi, kdo mají odlišný styl modlitby. I oni se mohou stát fanaticky, protože jsou závislí na jedné formě či podobě spirituality. Ta je sice sama o sobě dobrá, ale pokud se na ni upnou, pak jim brání rozhlédnout se po širších obzorech. Fanatismus sekt vyvěrá z jiného důvodu: jejich členové jsou totiž přesvědčeni, že jedině oni budou spaseni, a pokud se k nim nepřidáte, budete zatraceni.

Horlivost je docela jiná. Je to božské nadšení, které člověka pohání, aby se setkával s lidmi a přiváděl je k Ježíši. Pokud ale člověka následování Ježíše z jakéhokoliv důvodu neláká, neznamená to ještě, že musí být zatracen. Přesto ho mám stále stejně milovat, nezatrácovat ho. Může mi ho být líto, ale nemohu ho nezatrácovat.

Toto je tedy horlivost. Horlivý člověk se upíná na Boha. Fanatik se upíná na něco jiného, byť to na sobě nese jen nálepku Boha. V tom spočívá skutečný rozdíl mezi horlivostí a fanatismem.

úryvek z knihy

Elias Vella - Srdce Pastýře (vydalo Karmelitánské nakladatelství 2015)

Carrying the Cross

This morning, we find ourselves facing one of the defining moments in scripture, when Jesus asks Simon Peter: ***“Who do you say that I am?”***

Peter answers: “The Christ of God.” or the anointed one. This scene actually occurs in three of the four gospels, and is commonly

called “The Confession of Peter.”

That these words come from the lips of Peter, who would later deny Jesus, is both ironic and poignant. The one who recognized the Lord most clearly would later become the one who says, just as clearly, “I don’t know him.” Peter, of course, saw things no one else did. He knew Jesus better than anyone. The question facing each of us: do *we* know him? Who do *we* say that he is? Do we understand what it means to follow him? Do we realize what it means to take up our cross?

It’s a question I think we need to ask ourselves, especially in the wake of the horrific attack in Orlando. Whatever may have motivated the gunman, our motivation at this moment has to be to remember the call of Christ, and his benediction to a frightened and disbelieving world.

The first words Jesus spoke to his followers after the Resurrection are still his first words to us in our own fear and uncertainty and anger:

“Peace be with you.”

The gospel today challenges us to follow him, the Prince of Peace. That means carrying our cross. We tend to think of “carrying our cross” as bearing some unwanted problem that you just need to live with—whether it’s an annoying neighbor, a difficult boss, or a spouse who snores. But that misses the deeper point. Jesus was speaking specifically of something far more serious: a form of execution. He was foreshadowing his own death. And he was saying his followers would have to sacrifice, to face suffering and hardship in order to follow him.

Think about that for a moment. Think of what led Christ to take up his cross and begin that walk to Calvary. Think of why he chose to do that. He could have escaped. He could have avoided it. He could have found a way out. He didn’t. He took that cross on his back and took it all the way.

And he did it out of love. In our own lives as Catholic Christians, sometimes I think the hardest cross—the most difficult challenge—is something that sounds so easy, but it isn't.

It is the choice to love—and to love as Christ.

In our own time, it is the choice to defy hate—to live out what it truly means to be Christian, to be a follower of Christ.

You want to pick up a cross?

Welcome a stranger. Accept the person others won't.

Extend kindness to that person in the office people avoid, or disparage, or disrespect. Speak up when a friend or coworker utters a slur against someone who is gay or Jewish or African American or Muslim.

Remember this teaching of Jesus Christ—one of the hardest in all the gospel, maybe one of the heaviest of crosses:

Love your enemies. Pray for your persecutors.

Last week, our friend Bishop Ed Sharfenberger in Albany put it better than I could: "Our Christian faith," he wrote, "teaches us that God loves all human beings without exception, even those whom we may not particularly like, understand or find convenient. It affirms, based on God's love and the goodness of our common humanity, the unconditional and irrevocable dignity of every human life — without distinction by class or status — from conception to natural death. This, in turn, compels us to love and respect every human being, regardless of how we might personally value his or her thoughts or actions."

He went on:

"Respect for all human lives includes those who experience the mystery of their sexuality differently from others of their identified gender. Our call is always to accompany, not abandon, all our human sisters and brothers throughout their life journeys, especially when they are in pain or experience exclusion or persecution because of their class or status...Simply said, to devalue one human life is to devalue all human lives. United in the defense of human life we must stand."

This lies at the heart of who we are as Catholic Christians.

Now is the moment we need to affirm that before the world.

The tragedy of Orlando cries out for prayer—for the victims, for their families, for our country. It also asks us to search our hearts.

Jesus asks: Who do you say that I am?

Peter replies: You are the Christ of God.

But who do we say that *we* are?

If we claim to be Christians, how do we witness that to the world?

How do we pick up our cross ...and follow him?

Pravdivost, to je to, oč tu běží

Bratři ze Soluně - Cyril a Metoděj - přišli na Velkou Moravu šířit evangelium (řecky euangelion = dobrá zpráva) ve srozumitelném jazyce. Byl to čin jejich velké odvahy - museli čelit mnoha překážkám a svou misii obhajovat před církevními autoritami. O slávu však našim věrozvěstům nešlo, a snad právě proto jejich misie přinesla ovoce.

Dobrá zpráva není jen tak něco. Má potěšit tam, kde je smutek, dodat naději, kde je beznaděj, povzbudit, kde chybí odvaha.

Evangelium takovou zprávou skutečně je, je zprávou radostnou. Je to zvěst o tom, že Bůh si zamiloval každého člověka, jde mu o jeho dobro a je stále s ním. Ježíš je ztělesněním této dobré zprávy. Z evangelií obsažených v bibli vidíme, jaký je Ježíšův životní styl: je to vydanost, služba, milosrdenství, věrnost, vedení ke svobodě...

I v dnešní době je třeba předávat evangelium srozumitelným „jazykem“.

Ta srozumitelnost spočívá v pravdivosti. V pravdivosti našich postojů, v tom, že Ježíšův životní styl nehlasáme jenom slovy, ale dostal se nám „pod kůži“, máme ho v srdci. Pak může naše okolí radostné zprávě evangelia porozumět.

Blahopřejeme:

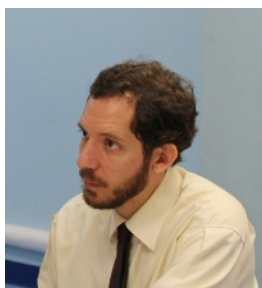

Požehnaných sto let života završí paní **Růžena Bunžová** 23. července 2016. Život, který byl naplněný láskou a obětavostí nejenom pro svou rodinu ale také pro církev a vlast. Milá paní Růženo, za celou krajanskou rodinu Vám z celého srdce přeji mnoho Božího požehnání a zdraví do dalších let. Děkuji Vám za všechno, co jste dobrého vykonala pro krajanskou rodinu v New Yorku.

Fr. Antonín

22. května 2016 přijala křest v kostele v Astorii **Zoe Eva Gulasi**. Gratulujeme rodičům. Bůh ať doprovází malou Zoe po celý život.

Matthew Reynolds

oslaví své 40. narozeniny 12. července. Milý Matthew, přeji Ti za všechny

přátelé z krajanské rodiny hodně zdraví a Boží požehnání do dalších let. Ať máš hodně dobrých nápadů v práci při tvorbě nových filmů.

Fr. Antonín

Marta Pope učí hudbu v katolické škole Panny Marie Fatimské už 20. let. Letošní školní "Yearbook" byla vydána na její počest. Milá Marto, připojujeme se k poděkování školy a všichni z kostela Panny Marie Karmelské děkujeme za hraní na varhany a vedení zpěvu v kostele. Bůh žehnej Tobě i celé Tvé rodině.

Události - VE ZKRATCE

15. června V Senátu České republiky byla slavnostně představena socha svaté Anežky České. Po putování Českem bude v září předána papeži Františkovi jako dar českého státu k Svatému roku milosrdenství. Sochu vytvořili mladí sochaři z hořické průmyslovky.

19. června Tři členy bezpečnostní služby zabil sebevražedný atentáčník při nedělním útoku před kostelem svatého Gabriela v syrském Kámišlí, kde asyrští křesťané slavili pravoslavné letnice a připomínali si oběti asyrské a arménské genocidy z roku 1915

19. června Během nedělní modlitby Anděl Páně vyzval papež František k modlitbám za všepřavoslavný sněm. Setkání, na němž se mají po více než tisíci letech sejít hlavy všech uznaných pravoslavných církví, se koná ve dnech 19. – 26. června na Krétě.

21. června Pope Francis has reaffirmed that the death penalty is unjustifiable today. In a video-message transmitted tonight to the participants of the VI. World Congress Against the Death Penalty in Oslo, Norway, underway through June 23, the Pontiff stressed, “Nowadays, the death penalty is unacceptable, however grave the crime of the convicted person.”

22. června se konala slavnostní promoce, při níž Oxfordská univerzita udělila čestný doktorát deseti osobnostem, mezi nimiž nechyběl ani český teolog a filosof Tomáš Halík. Ocenění získal jako teprve čtvrtý Čech v pořadí.

24. června Během cesty do Arménie, která se uskutečnila 24. – 26. června 2016, navštívil papež František památník genocidy z roku 1915 a setkal se s potomky pozůstalých. Cesta měla výrazný ekumenický rozměr, římského biskupa při řadě událostí doprovázel patriarcha Arménské apoštolské církve Garegin II.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci červenci a srpnu: Šárka Elahi 2. července, Tonka Habek 4. července, Alfons Broz 9. července, Dagmar Žalmanová 10. července, **Matthew Reynolds 12. července**, Anna Hlavatá 13. července, Georgia Chamberlain 14. července, Emma Wartownik 15. července, Petr Bunža 8. července, Věra Rychecká 20. července, Pavel Weirich 22. července, **Růžena Bunžová 23. července**, Kristýna Hnízdová - Giancola 28. července, Vladimír Janek 29. července.

Heda Krátká 1. srpna, 2. srpna, Michelangelo Krupka Janík 4. srpna, Frank Křenčík 5. srpna, Šárka r. Králová 8. srpna, Rullie Anne Suda 8. srpna, Jakub Hnízda 12. srpna, Miloš Petr 16. srpna, Bohumil Halka 17. srpna, Petr Křenčík 18. srpna, Šimon Jarda Nehybka 18. srpna, Veronika Sikorjak 24. srpna.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli:

Henrietta Hubata, Jan Bartunek, Genevieve Ruzicka, Pat a Ed Babor, Emil Pavelek, William Jakovac, Bohdan a Jirina Kowalyk, Helen Hlinka, Růžena Bunža, Petr a Greta Bunža.

úmysly mší svatých v měsíci červenci a srpnu 2016

datum	úmysl	dárce
3. července	Za rodičov Krupkových a Flamíkových	rodina Krupkova
6. července	Za + Miroslava Kašpara	rodina Jelínková
10. července	Za zemřelého manžela	Elen Samek a dcera
13. července	Za syna Henry MD, Boží pomoc pro celou rodinu Michtalik a děti.	Mary Michtalik
17. července	Za + Alžbětu Bačíkovou, manžela a děti	rodina Tomečková
24. července	Na poděkování Pánu Bohu za 100 let života	Růžena Bunžová
27. července	Za + rodiče Josefa a Josefu Klusáčkovy	Jiřina a Bohdan Kowalykovi
31. července	Na poděkování Pánu Bohu za narození vnuka Julia a za jeho rodiče Terezu a Kirila	Henry Pikner
3. srpna	Za Marii Kowalyk a manžela	Jiřina a Bohdan Kowalykovi
7. srpna	Za krajanskou rodinu	
12. srpna	Za rodinu Stránských	Blažena Stránská
14. srpna	Za + Annu Jelínkovu a Máriu Čapošovu	rodina Jelínkova
21. srpna	Za Martu Petrovu a Annu Liptákovu	rodina Petrova
24. srpna	Za + Tibora Havlíka	rodina Krupkova
28. Srpna	Za rodičov Josefa a Máriu Vasičák	rodina Petrova

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu
(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>

Ondřej Josef Petruš se narodil 14. března 1915 v Klátovci na Moravě. Vstoupil do dominikánského řádu, sliby složil 27. září 1936 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 5. července 1941 v Olomouci. V roce 1947 promoval na Palackého univerzitě v Olomouci. Vyučoval pak na generálním studiu v Olomouci církevní právo, dějiny, patrologii a archeologii a současně zastával ofícium magistra kleriků. V různých časopisech publikoval řadu článků, tiskem vyšla i jeho doktorská práce o Matěji z Janova. V roce 1950 se mu podařilo uprchnout do zahraničí. Působil pak v Římě, kde často spolupracoval na překladech různých knih do českého jazyka. Měl velký cit pro čistotu českého jazyka. Jeho nejznámějším dílem je překlad Nového zákona, který vyšel v Křesťanské akademii v Římě. Všude byl oblíben pro svou srdečnou a milou povahu. Zemřel 6. prosince 1970 ve Vídni v Rakousku. Je pohřben v Římě.

Seznam některých českých překladů bible:

Ekumenický překlad Bible

V současnosti **nejrozšířenější překlad Bible** napříč českou společností. Jeho předností je čtivost a srozumitelnost. Může být velmi **dobrym překladem misijním** (tj. k rozdávání lidem, kteří nemají s Biblí zkušenost).

Bible21

Jeden z nejnovějších českých překladů se orientuje zejména na **čtivost pro čtenáře**, který Bibli čte poprvé. Oceňována je čtivost a **dramatičnost** zejména **příběhových částí**. (chybí některé knihy Starého zákona)

Jeruzalémská Bible

Jde o nejznámější nový český katolický překlad. Základním cílem překladu byla **věrnost originálu**. Výsledné znění biblických textů bylo vypracováno metodou srovnávacího překladu z francouzské předlohy a původních biblických jazyků.

Bible ONLINE: www.biblenet.cz